

Žalobě o uznání nemanželského otcovství a o placení výživného bylo vyhověno soudy všech tří stolic.

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Dovolatel vytýká napadenému rozsudku tento domnělý rozpor se spisy: Na str. 3. a 4. rozsudku odkazuje odvolací soud na zjištění prvního soudce, pokud nebyla vzata v odvolání v odpor. Dovolatel proti tomu namítá, že odporoval rozsudku prvního soudu v celém obsahu, takže tím bylo prý popřeno vše, co výslovně nepřiznal jako správné. To je názor naprosto mylný, neboť prohlášení, že se rozsudek napadá v celém rozsahu, týká se jen rozsudkového výroku, kdežto odvolací důvody musí býti vedle toho určitě označeny a to jednotlivě, buď výslovně nebo zřetelným poukazem (§§ 467 čís. 3 a 471 čís. 3 c. ř. s.).

Čís. 8441.

Pro nárok obce (ve Slezsku) proti soukromníku, by jí nahradil náklad na opravu a na udržování obecních cest, který měl sám podle smlouvy (smíru) nésti, jest přípustným pořad práva.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1928, R II 335/28.)

Žalující slezská obec domáhala se na žalovaném velkostatkáři náhrady nákladů, které učinila na opravu a na udržování obecních cest, odvolávajíc se na smír ze dne 22. září 1922 v řízení správním, podle kterého se zástupce žalovaného zavázal ve smyslu smlouvy ze dne 21. října 1779, že bude dosavadním obvyklým způsobem na vlastní útraty udržovati a upravovati cesty, o které jde. První soud nevyhověl námitce nepřipustnosti pořadu práva, odvolací soud jí vyhověl a žalobu odmítl, zastáváje názor, že jde o věc veřejnoprávní a že i smír upravuje veřejnoprávní poměr.

Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a vrátil mu věc, by po případném dalším jednání znovu rozhodl.

Důvody:

Nelze sice přisvědčiti názoru stěžovatelky, která v souhlasu a prvním soudem míní, že pro posouzení otázky, zda má býti rozhodnuto o žalobním nároku soudem, či správním úřadem, rozhoduje jen žalobní žádost, v níž se nežádá řešení veřejnoprávního závazku, — neboť otázku, zda jde o poměr veřejnoprávní či soukromoprávní, jest řešiti podle povahy

a vnitřní podstaty právního poměru, z něhož jest žalobní nárok vyvozován, a o této právní povaze nepodává žalobní žádost, znějící jen na zaplacení určité sumy peněz, vysvětlení. Ale správně první soud zdůraznil, že se žalobkyně domáhá náhrady útrat, vynaložených prý za žalovaného. Nutno si uvědomiti, oč ve sporu jde. Žalující obec nedomáhá se v tomto sporu splnění smíru o opravě cest, — jak stěžovatelka správně uvádí, — nýbrž žádá, by jí žalovaný nahradil náklad, který podle smlouvy (smíru) měl sám nésti. Tento nárok jest nárokem soukromoprávním, o němž nemohou rozhodovati správní úřady, nýbrž podle § 1 j. n. a § 1 obč. zák. jen soudy. Obec vystupuje tu proti žalovanému jako právní podmět jemu na roveň postavený a nikoliv jako veřejnoprávní útvar proti podřízenému členu. Zda a podle kterého předpisu jest žalobní nárok v občanském právu odůvodněn, jest otázka věcného rozhodnutí sporu, při němž jest soud oprávněn řešiti si také veřejnoprávní otázky předurčující (§ 190 c. ř. s.), tedy také platnost smíru ze dne 22. září 1922, i kdyby tento byl pokládán za úkon veřejnoprávní.

Čís. 8442.

Žádost vyrovnacího komisaře o odklad vnuceného prodeje nemovitosti, jež došla exekučnímu komisaři, řídicímu dražbu, po dražbě, nemůže již nic změnit na platnosti příklepu.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1928, R I 818/28.)

K žádosti vyrovnacího komisaře zrušil soud první stolice, když již byl udělen příklep, dražební řízení ohledně nemovitosti a odložil exekuci na 30 dnů. Rekursní soud zrušil k rekursu vydražitelů napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by dále po zákonu jednal. Důvody: Prvý soud opřel napadené usnesení o to, že právní účinky zahájení vyrovnacího řízení nastávají ve smyslu § 7 vyrov. řádu již počátkem dne, kterého vyhláška byla na soudní desce vyrovnacího soudu vyvěšena a že, ana dražba byla provedena dne 22. května 1928 a po jejím provedení vyrovnací řízení téhož 22. května 1928 zahájeno, má tato okolnost vliv na dražební řízení a že toto musí býti, ana vyhláška o zahájení vyrovnacího řízení byla na 22. května 1928 na soudní desce vyvěšena, zrušeno. Tento názor není správný. Nehledíc k tomu, že výrok vyrovnacího soudu o odložení vnuceného zcizení může exekučním soudem teprve tehdy býti respektován, až dotyčné usnesení vyrovnacího soudu na soud exekuční dojde a že, pokud jde o oddělná práva jen na § 12 (1) vyrov. řádu možno vztahovati ustanovení § 7 vyrov. ř., nikoli však na případ, kdy z rozhodnutí vyrovnacího soudu, které ani v každém případě zavedení vyrovnacího řízení učiněno býti nemusí, výkon zcizení má býti odložen — nutno v projednávaném případě zdůrazniti, že nelze dražební řízení zrušiti, když již dražební řízení skončilo příklepem.

Nevyšší soud nevyhověl dovolacím rekursům.